

2. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

VIDJEŠE GDJE STANUJE I OSTADOŠE KOD NJEGA.

U ono vrijeme: Stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa podoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« - što znači: »Učitelju - gdje stanuješ?« Reče im: »Dodite i vidjet ćete.« Podoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega

onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nade svoga brata Šimuna te će mu: »Našli smo Mesiju!« - što znači »Krist - Pomazanik«. Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: »Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!« - što znači »Petar - Stijena«.

Iv 1, 35-42

GOSPODINE, GDJE STANUJEŠ?

Započeo je prvi dio liturgijske godine zvano vrijeme kroz godinu, druga je nedjelja tog vremena. Pred nas se danas postavlja slika susreta Andrije i brata mu Šimuna s Isusom - vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega. Ivan je navijestao dolazak onoga kojemu nije dostojan odriješiti remenje na obući i nazočna ga pokazao - "Evo Jaganjca Božjega!". To potiče Andriju da krene za Isusom i k njemu dovede i brata mu Šimuna. U tom susretu događa se nešto posebno - zavoli Isus Petra i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!« - što znači »Petar - Stijena". Već pri ovom susretu vidi se snaga susreta Boga i čovjeka. To je snaga koja mnogo toga može promijeniti. Andrija tom snagom, pun radosti poziva brata govoreći: "Našli smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik", a čusmo i da Isus pogleda Šimuna, očito mu omilje i pretvara ga u stijenu na kojoj će sagraditi crkvu svoju. Radost, veličina i snaga susreta počinje interesiranjem i pitanjem: "Učitelju - gdje stanuješ?" No to pitanje nije pitanje usmjereno na stambeno mjesto. Ne radi se o pitanju gdje mu je adresa, možda kat ili broj stana, već želja gdje te Bože možemo naći, susresti te i biti s tobom. U punini vremena Riječ je tijelom postala i sada se Bog nastanjuje u

ljudima i među ljudima. Tu je među nama i mi ljudi smo pozvani postati kuća Božja, znači postati Božje prebivalište. U noćima naših života Bog i nas poziva postati poput Samuela, u snu naših umišljenosti želi nas probuditi, želi nas susresti. I danas želi da ga susretnemo i vidimo jer On je tu među nama, a želi biti i u nama, želi biti naša snaga, naša pomoć, naša utjeha. Sigurno i nas poziva poput Samuela, poziva nas više puta, možda i nas poziva po našoj braći i sestrama. No, da li taj poziv čujemo, da li i kako na taj poziv odgovaramo ili možda taj poziv ne čujemo ili na njega ne odgovaramo jer smo uronjeni u dubinu sulude trke potrošačkog ovozemnog života. Probudimo se poput Samuela i uskliknimo: "Govori, sluga tvoj sluša." Prihvaćajmo i odgovarajmo na Božje pozive, prihvaćajmo susrete s njim bez obzira na način kako nas poziva, po našoj savjesti, po bratu čovjeku, po onome što nas okružuje. Prepoznajmo te pozive i dozvolimo mu da se nastani u nama, odgovarajmo na pozive da se susretnemo s njim i tu doživimo snagu ljubavi Boga prema čovjeku, a kada to osjetimo u otvorenosti našeg srca i nas će snaga susreta s Bogom preoblikovati. To je cilj našeg života - biti najsvetiji Božji hram. Čovjek je mjesto gdje stanuje Mesija. To su shvatili i doživjeli ova dvojica učenika iz današnjeg evanđeoskog ulomka, o tome je poučen Samuel i to shvaćaju svi koji prepoznaju Isusa Krista. Nemojmo samo pitati: "Gospodine, gdje stanuješ?" nego otvorimo svoja srca da u njima doživimo radost susreta koje će i u nama Šimuna pretvarati u Petra - stijenu.

SVETI ANTUN PUSTINJAK

- svetac kojeg su progonili demoni

U mnogim crkvama događa se 17. siječnja promjena na jednom oltaru: sliku ili kip sv. Antuna Padovanskog zamijeni lik svetog Antuna Pustinjaka. Ta dva sveca imaju ne samo isto ime, nego su im i životi dosta podudarni.

Obojica su se u ranoj mladosti posvetila slavi Božjoj. Darovali su svoj život Bogu: dok je Antun Pustinjak cijelo vrijeme života bio na samotnom mjestu - i sveti Antun Padovanski je vrlo rado i često odlazio u samostane u pustim krajevima te u špiljama provodio vrijeme u molitvi i promatranju Isusova Života i Muke.

Iz života sv. Antuna Pustinjaka poznato je da je u mladosti izgubio oba roditelja. Kad mu je bilo 18 godina, potaknut milošću za vrijeme čitanja Evandjelja kod sv. mise, odluči izvršavati Isusove savjete i želje o savršenom životu. Kao prvo razdijeli svoje imanje siromasima, uzme štap i pridruži se skupini samotnjaka u pustinji. Sav je njegov daljnji život bio u odricanju i duhovnom rastu.

Dvadeset je godina živio u nekoj ruševini pored rijeke Nila i ondje se trsio da svlada sve negativne strasti i živi samo za Boga. Nije bila laka njegova borba protiv napasti. Demon ga je progonio u raznim oblicima - najčešće životinjskim, poput svinje ili pretvarajući se u vjernog psa.

Stekavši veliku duhovnu snagu - mnoge je privlačio svojim vrlinama. Mnogi su dolazili k njemu da žive pod njegovim duhovnim vodstvom.

Nakon smrti sv. Pavla Pustinjaka - sv. Antun se vratio u svoje ranije prebivalište gdje je ostao još 14 godina. Umro je u svojoj 105. godini. Njegov grob u pustinji otkriven je dvjesto godina kasnije, a posmrtni mu ostaci kao relikvije počivaju danas u Saint-Julien kraj Arlesa u Francuskoj.

MOLITVENA OSMINA ZA JEDINSTVO KRŠĆANA

Pre nama je od 18. do 25. siječnja molitvena osmina za jedinstvo kršćana. Prvu molitvenu osminu organizirao je godine 1907. Pavao Wattson koji je tada bio član i službenik Episkopalne crkve u Americi. Organizirano je to u tjednu između tadašnjega blagdana Katedre sv. Petra u Rimu i Obraćanja sv. Pavla. Wattson je 1909. godine stupio u Katoličku Crkvu i osnovao pokret zvan "Atonement" što će reći pokret pomirenja. Ova molitvena osmina ostala je i poslije smrti Pavla Wattsona 1940. godine. Danas taj pokret ima svoju središnjicu u Rimu u samostanu sv. Onufrija na Janikulu. Od Watsonova doba su se shvaćanja o radu za jedinstvo promijenila, pa je tako i Svjetska molitvena osmina poprimila nove naglaske. Najmjerodavniji nam je dokument o toj stvari Dekret o ekumenizmu 2. vatikanskog sabora. Tako je u njemu zapisano: "Obraćanje srca i svetost života, zajedno s privatnim i javnim molitvama za jedinstvo kršćana, valja smatrati kao dušom svega ekumenskog gibanja i mogu se s pravom nazvati duhovnim ekumenizmom. Te zajedničke molitve su bez dvojbe vrlo uspješno sredstvo da izmole milost jedinstva, one su izvorno očitovanje veza kojima su katolici povezani s rastavljenom braćom; "jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam ja među njima". U tjednu koji je pred nama budimo dio te dvojice ili trojice.

Josip

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 15. siječnja
sv. Mavro, opat; sv. Anastazija, Stošija

UTORAK, 16. siječnja
sv. Berard i dr., prvomuč. Franjev. reda

SRIJEDA, 17. siječnja
sv. Antun Pustinjak, opat

ČETVRTAK, 18. siječnja

sv. Priska; sv. Margareta; sv. Deikol

PETAK, 19. siječnja

sv. Mario i dr. mučenici; sv. Eustohija Calafato

SUBOTA, 20. siječnja

sv. Fabijan i Sebastijan; sv. Henrik, biskup

NEDJELJA, 21. siječnja

3. NKG, NED. BOŽJE RIJEČI

www.franjevci-zemun.com
tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. Utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.
Ponedjeljkom, srijedom i subotom **nema** svete mise.